

Майко ти мила, не дѣй въдвигамъ
не сѣмъ противъ сѣмъ каѣ кѣмъ
Азъ не сѣмъ тѣмъ, о майко мила
Когаръ си зорко съ рада родила.

Знаю, же се любилъ много Афродита
Спокою, дружбу не се познава
Отъ юности време съфилъ родителъ
Не же с еминимъ единъ до нунѣ.

Не је е самонамиса едина до нас
 Но ушто ми се мауро робесно
 Не грои ма прака а већ де тресно
 Оштрогачи несе и брзасе ми
 На томе млади графиче родени

Само за тебе пак иде фронтини
Убо за тебе турско не фронтини
От младост мислам да се научам
Всичко е добро за тебе да научам

Ma kora doudo nameto breme
Ma fere nououge da novadeum
Omo ppoemoma da fa fferveure
U na nove grubovne noskene.